

Neu de març

Ahir va ser un dia de finestres. Nassos entelant els vidres, cafès fumejants, ulls badocs com els ulls dels infants. Perquè neva, i com neva!, i ja teníem la primavera coll avall. No es pot dir blat, no es pot dir blat. A l'oficina, una cadira que gira: un altre cul aixecat. I al pic de migdia, telèfons bullint com la nit de cap d'any. Mira com neva, com neva la neu, la neu nevant.

Ahir va ser un dia de finestres. Nassos entelant els vidres, cafès fumejants, ulls badocs com els ulls dels infants. Perquè neva, i com neva!, i ja teníem la primavera coll avall. No es pot dir blat, no es pot dir blat. A l'oficina, una cadira que gira: un altre cul aixecat. I al pic de migdia, telèfons bullint com la nit de cap d'any. Mira com neva, com neva la neu, la neu nevant. I tornen les escoles tancades, les tardes de xiscles, de galtes gelades, enriolades, que no senten el fred. Alegria, alegria, ninots al carrer! Aires de festa, remolins de confeti blanc: projectil que ve, projectil que va. Foc creuat de sucre! Corre, corre..., plaf!: escuma de mar. I, mentrestant, la volta del ciberespai travessada per mil estols d'emails volant: intercanvi feliç de paisatges atònits i mig esborrats. Colguem TV3 amb els nostres pobles vestits de postal! Però la neu, ves per on, no és neu de jugar i prou. Ara no va el tren. Ara aïllat el CAP. No agafis el cotxe, no prenguis mal. Caos a les carreteres, carrers col·lapsats. La neu dels adults colgant mons quadriculats. El nostre país no és país de conte de Nadal. No hi havia una vegada, ni vet aquí un gos, ni vet aquí un gat. Més aviat és vigila que relliscaràs. Més aviat és què passa, que no hi tiren sal! La neu dels adults és un pla Neucat. Doncs a remugar s'ha dit: Ara molt bonic, però ja ho veuràs demà. Ja veuràs quin fàstic, quin merder, l'autobús funcionarà? Els adults tenim pressa d'anar a treballar. Els adults sempre amb presses de no parar. I a l'escriptori dels ordinadors, pam: una muntanya dels Alps. Ja no volem que nevi, quan ens fem grans. Si de cas una mica, però tampoc no tant. Que la neu no ens obligui a aturar-nos, que no ens obligui a pensar. Potser ens recorda massa que no serem més infants.

9 març 2010

Una notícia de VilaWeb.com
Edició GENERAL
<http://www.vilaweb.cat>
[Enllaç permanent](#)